

מרגש: הגב' רחל הבר תח' אשת הרוב אברם ישעיהו הבר זצ"ל בפרקיו יומן רפואי המעש

129. פורים ככיפורים

*

ביום ראשון בוקר, פורים דפרזון, אני מקבלת מהרבד דוד את המיליל הבא, מוביאה לנו אותו כתבו וככלשונו.

"מחשבות והרהורים לפני תרומות כליה / פורים ככיפורים תשפ"ד

**לק קליל תקשוחני. בק' חשי ואהבתני.
לק לבוי וכקליזמי. בק' רוחני ונשמתי.
לק יידי לך רגלי. וממך היא תכונתי.
לק עצמי לך דמי. וועורי עם עוויתי...
(ערבית ליום כיפור)**

אני זוכה ל夸ורה מיללים אלו, רגע לפני הוצאות אליו אני נכנס, ולאחר שוכתי

לקים את מצוות משתה ושמחה. רבינו אברהם איבין עוזרא היטיב לבטא את התהוושה אותה אני מרגיש בעת בפיותו לך קליל תשוקתני. כל מה שיש לי הוא מהקב"ה -

הגוף, הרוח, הנשמה! הכל!

חסד עצום עשה ועשה איתנו הקב"ה. החיים הללו, הבראיות, המשפחה, הפרנסה, ועוד. הוא זו ומפרנס אותנו ומשפיע علينا שפע של טוב, והנה הרים אני זוכה לכלת בדריכו ולחת מהטוב שנתן לי אחרים. דודא חוסר ההכרות שלי עם הנתרמות, מבטא את השפעת הטוב הזה. ללא שהוא פנים, ללא מניעים ואניטרסים, בדיק כפי משפיע על כלנו

הקב"ה, לפי שטבע הטוב להיטיב. יום הפורים - יום שכלו אהבת ישראל, נתינה וחיבור לכל ישראל, דרך

מושיחי המנות ומתנות לאבינוים. ויש גם משלוח מגנות של חיים ומתנות לאבינוים בגוף, שאפשר تحت

היום בזכות הרפואה, בזכות החונן לאדם דעת.

וזאת עוד, בפורים באהה לידי ביטוי קדושת הגוף היהודי. המן ואחשוורוש רצאו לפגוע לנו בגוף, לכלהונו, וברוך ד' זכינו להצלחה גדולה. אני מודה על הזכות לבטא את קדושת הגוף ביום זה, זוכות להצליל נפש בישראל בגופי. רגע לפני שאכנס לפני ולפנים, אكون לפחות את בגדי ואלבש בגדי בית

חולים מתוק יראה וחרדה קודש, רגע לפני שאהיה בהרדים מלאה, אكون

לצאת ידי חובה 'עד דלא ידע בין אין רברוך מרdeck'.

ופסוק פרשת השבוע יהודה בחווני: 'ונפש כי תקירב... ונת שטי היכלית... וצתת החלב אשר עלייה... וצתת הינערת על הקבד על היכליות יסרכנה'.

ונתפלל שכן התוימה תתקבל, ומעשה זה יהיה לזכות עם ישראל, להשבת החוטפים, לשמירה על החילילים. יונסlich לך עדת בני ישראל ולגאל נגר

*
בתוכם כי לך העם בשגגה. פורים שמח!

*

אין מיללים. רק דמויות.

כמובן, אני בטוחה שכל תלמידיו שקראו את המשפטים האלה, ואולי גם אתן שקראות אותם כעת. קולטים ומפניהם את המסר האידיר. כך זוכה

הרוב דוד לתרומות רגע לפני הניתוח גם תרומה חינוכית עצומה שהיא

עצמה מתנה לחיים....

בmdor זה מובאים דברי תורה ואין לנוהג בו מנהג ביון

למען האמת תכנית לכתוב השבוע סייפור אחר למורי. הטור כבר היה מוכן לדפוס, מעוצב ומהכח להיכנס לעיתון, אבל כאשר קיבלתי את המיליל הבא מהרבד דוד ביום ראשון י"ד באדר, ביום הפורים עצמו, הייתה חיבת לשתי אתכן במשלוח המנות העוצמתי. במשלוח של מילים מdad שאלותם הגיגיו כמה דקות לפניה הכנסה לחדר הניתוח.

*

כאשר אנחנו מקבלים את רשותת התאריכים שנקבעו לניתוח השתלה, צץ מיד התאריך שמקבל הרוב דוד, איש חינוך וגול המנהל בית ספר, אדם משכמו ומעלה. התאריך הוא יום ראשון. פורים דפרזון. "זה לא יילך", אני חושבת לעצמי. דוד תושב הדורות הרחוק, פורים חל אצלו בי"ד ולא מציאות שיגש לתרומות כליה בבדיקה ביום זהה. הוא נראה יבקש תאריך אחר לניתוח.

זה חבל, כאשר משנים תאריך לניתוח משתמש מabit הניתוחים והענין עלול לעכב את ההשתלה עד לתאריך החדש שעשו לקחת זמן (כמו טיפולי דיאליהו נוספים יאלץ המשותל לעבור עד איז?...). אבל כפי שבעל

לימוד אותה, לא תורמים בכל מחיר ולא בכלל מצב. לתרומות כליה בפורים, נראה בלתי אפשרי בעניין, لكن ברור לי שהתרומה תידקה.

אבל זה לא קורה. הרוב דוד לא מתחכו לשנות תאריך. לא מבקש לדחות את התרומה. והה מפתיע. מה מפתיע.

החלلت. אומנם אני מכירה כבר את הנחישות שלו. הוא מותגורר בדורות הרחוק והוא רוך כל התהילה של ההכנות לתרומה (זהו תהליך ארוך!) הוא נסע שוב ושוב שעות ארוכות מביתו אל בית החולים שבמרכז הארץ, אבלנו, לתרומות בפורים, זה לא ממש הגיוני....

*

"שאלתי את אשתי והילדים, חשבנו על זה הרבה וקיילנו החלה משותפת לא לדחות את התאריך". כאשר אני מרימה טלפון לרוב דוד, תשובה ברורה. "פורים הוא יום גדול, פורים בכיפורים. ביום כיפור לא תורמים כליה, אך אם ממשים שלחו לי את פורים שdone ליום הכיפורים,

לא אוטר על הזכות". הוא נחרץ. "אבל...", אני נדחתה. "מה עם מצוות הפורים? איך תחגוג? והילדים, האם מסכנים לותר כהה על החווiot המשפחתיים?"

"הם מוסכימים", לרוב דוד זה פשוט. ולמצאות היום, יש מבחןתו פתרון. מי קבע שבערב ניתוח צריך לנוח? אפשר לлечת לשמעו מגילה, לעורך את משתה היין בסעודת מלוחה מלכה ולוקם ל'גץ' לкриיאת המגילה של היום. אפשר אפילו להכניסם לבית החולים. מוקדם מאד, אבל לאחר קיום מצוות היום ורק אז להיכנס לבית החולים. "עם ישראל נזק לזכויות רבים. הלועאי שהתרומה זאת תעמוד לזכות כולם", הוא אומר.

אני שומעת את הדברים ואין לי אלא לעונת אמן. להתפעל מבני המשפחה שמוכנים להתאמץ כל כך בשביב הזולות ולהצטרף לתפילה שיעמדו המעשים הגודלים האלו לזכות כל ישראל.